

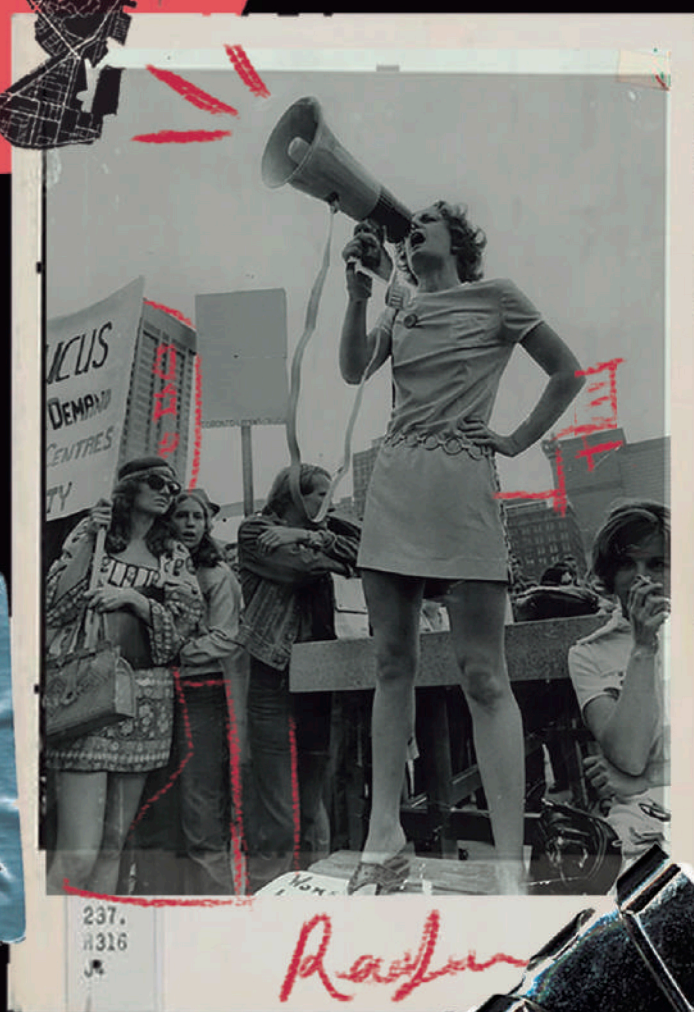
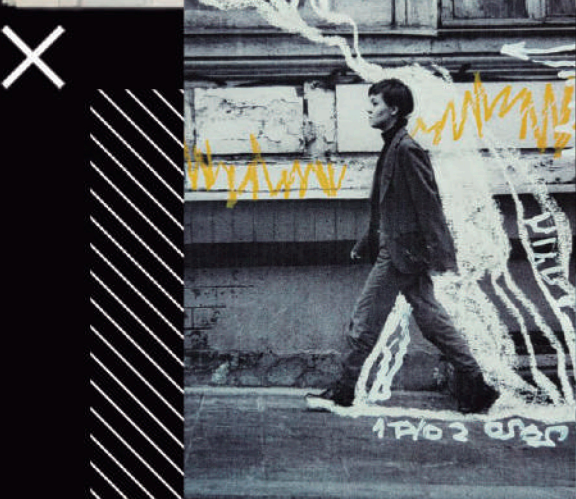
V

JORNADAS INTERNACIONALES DE ANTROPOLOGÍA DEL CONFLICTO URBANO

Del 30 de noviembre
al 2 de diciembre de 2022
Barcelona

Cotidianidades movedizas:

Poética, política y conflicto en el espacio urbano

IV JORNADES INTERNACIONALS D'ANTROPOLOGIA DEL CONFLICTE URBÀ

Quotidianitats movedisses: Poètica, política i conflicte a l'espai urbà.

10 anys de l'Observatori d'Antropologia del conflicte Urbà (OACU)

Del 30 de novembre al 2 de desembre de 2022, Barcelona

PRIMERA CIRCULAR. CONVOCATÒRIA PER LA PRESENTACIÓ DE RESUMS

I. Presentació

Les IV Jornades Internacionals d'Antropologia del conflicte Urbà commemoren el desè aniversari de l'OACU posant de nou al centre del debat el conflicte, entès com un element central de la vida urbana i matèria primera en la producció de l'espai. A la primera edició de les jornades, dutes a terme el 2012 a Barcelona, vam abordar la qüestió del conflicte a partir de fenòmens d'agitació urbana i de desobediència quotidiana, enfront a un ordre espacial que és el producte d'unes estructures econòmiques i polítiques socialment injustes i en conseqüència generadores de desigualtat urbana. A la segona edició, que va tenir lloc l'any 2014 a Rio de Janeiro, es discutiren temàtiques relacionades amb macroprocessos de reforma urbanística neoliberal i el seu impacte en els modes d'habitar, centrant-nos particularment en les manifestacions dels conflictes urbans en aquella ciutat i a Barcelona, que, de manera força qüestionable, ha servit de «model» per ciutats de tot el món, sobre tot a l'Amèrica Llatina. La tercera edició de les jornades, l'any 2017 a Buenos Aires, se centrà en el paper del patrimoni en la marc del nou turisme urbà i en les problemàtiques generades per aquest procés de mercantilització de la ciutat, posant especial èmfasi en les principals metròpolis iberoamericanes.

En aquesta quarta edició, ens proposem aprofundir en la crítica de la vida quotidiana, problematitzant reformes urbanístiques legitimades sota tot tipus de valors virtuoses -civisme, ciutadania, sostenibilitat, inclusivitat, participació- però que obvien les dinàmiques espacials a què obeeixen, destinades a convertir les ciutats en mercaderia. Tot i això, persisteixen resistències que continuen desafiant la destrucció capitalista de la societat urbana, lluites menors que no sempre són percebudes en la seva dimensió qüestionadora. És així com, per aquesta edició, pararem especial atenció a la poètica que emana no només de les pràctiques explícitament activistes, sinó de moltes altres formes, no sempre evidents, de fer política en el devenir ordinari d'una vida urbana sempre inconstant i movedissa. Així doncs, el nostre objectiu per aquesta quarta trobada és convocar aquells que tinguin alguna cosa a dir i a discutir sobre la crítica de la vida quotidiana a les ciutats, homenatjant les grans lluites que la foraden, però també les maneres menors per mitjà de les quals, sovint sense voler, el dia a dia adverteix de la seva potencialitat secreta per a l'emancipació i la llibertat.

II. Taules de treball

Convidem a enviar els seus resums a una de les següents taules de treball, dirigint-se als respectius coordinadors i coordinadores:

Taula 1. Problematitzant el comuns. Aventures i desventures d'un concepte

Coordinació: Marc Morell, Universitetet i Bergen i Observatori d'Antropologia del conflicte Urbà, marc.morell@uib.no | Galvão DeBelle dos Santos, Observatori d'Antropologia del conflicte Urbà, galvao.dds@protonmail.com

Descripció: Aquesta proposta de taula busca desenvolupar una reflexió crítica sobre la noció dels comuns que en la darrera dècada ha gaudit d'un inusitat ressorgiment acadèmic. En un afany per plantejar la seva renovació, diferents apropaments han deixat enrere la idea originària del béns comuns i s'han atansat a vies emancipatòries ja existents i que fins a l'emergència dels comuns s'entenen principalment a partir del concepte de classe i de les varies pràctiques i sovint divergents programes que posaven aquest concepte en funcionament.

És així com des de l'acció directa fins al "comunejar", la noció dels comuns ha arribat a gaudir d'un lloc privilegiat des d'on copsar l'organització d'alternatives a la realitat social del capitalisme que ens envolta i pensar en horitzons de transformacions possibles a partir del qüestionament de la propietat privada, de la necessitat del treball col·lectiu, del plantejament i del desenvolupament de les resistències quotidianes a l'estat i el capital, així com de les experiències de l'aquí i ara entorn de nombrosos conflictes que van des de la reivindicació de la vida urbana fins a la xarxa digital.

Però no tot han estat flors i violes. Alhora que es donaven aquests processos en els que s'ha repensat i actuat sobre la mena de canvi que ens calia, el mateix els comuns han implosionat en una munió de projectes que sovint han acabat essent antagònics entre si i en els que el terme "comuns" ha passat de significar capgiraments possibles a ser un mer paraigües per a qualsevol cosa i com a resultat d'això ha esdevingut objecte de dissensions de tota mena, perdent tota capacitat revolucionària en ares de l'ampliació de la seva base i de l'operativitat.

Per a més inri, el concepte dels comuns ha patit la seva pròpia institucionalització, ha sigut cooptat per part del sistema polític i econòmic imperant, se n'ha especulat amb ell, se l'ha espectacularitzat i fins i tot mercantilitzat, esdevenint, així, una etiqueta que ha vist mancada la seva legitimitat en tant que s'ha distanciat de qualsevol referent a la cultura popular, a l'afectivitat, a l'horitzontalitat, a la solidaritat, però que també ha pres distància de l'explotació, de l'extracció i de la mateixa lluita de classe que li donava sentit.

Amb aquest panorama d'uns comuns sense lluita de classe en ment, aquesta taula busca examinar i discutir críticament el conflicte que representa la mateixa noció dels comuns des d'una perspectiva antropològica que abordi aquestes tensions en qualsevol de les seves formes possibles, ja sia des de la descripció i comparació etnogràfica d'experiències concretes, ja sia des de l'anàlisi i l'explicació teòrica.

Taula 2. Drama, ritus i festa en contextos urbans

Coordinació: Oriol Pascual, Universitat de Barcelona, oriolpascual@ub.edu | Marta Contijoch, Universitat de Barcelona, martacontijoch@gmail.com | Manuel Delgado, Universitat de Barcelona, manueldelgado@ub.edu

Descripció: El tema d'aquesta proposta de trobada pren com a focus la manera com la festa popular vehicula estats d'ànim i identitats col·lectives. També, com aquesta relectura en altres termes del carrer i la plaça té en l'aldarull i el motí les seves variants més vehements quan del que es tracta de fer emergir és la ràbia compartida. Parlem doncs, de ritus -és a dir d'accions culturalment pautades, repetitives i en certa mesura obligatòries- que van de les celebracions massives en honor d'un sant estrany a un paisatge de barricades en flames i pedres que volen. Però també poden ser cultes menors en llocs inversemblants en els que el descontent social es disfressa de religió. En tots els casos es tracta d'allò que els teòrics del conflicte -l'herència dels quals farem per vindicar- anomenaven "dramas socials", representacions rituals que permeten l'emergència de contenciosos, desobediències, adversitats i desafectes larvats al si del sempre fictici ordre social.

Aquesta iniciativa correspon a una línia de recerca ja consolidada dins l'OACU, la de l'antropologia religiosa urbana. Ens interessa debatre la importància de contemplar l'espai urbà com a espai ritual i el mapa de les ciutats com estampat de temples ocults i pelegrinatges secrets. Un univers on, de tant en tant o sovint, emergeixen forces esperançadores que els poders perceben com fosques, petites o grandioses efervescències que són la màxima expressió del que Lefebvre descriu com allò urbà i de la lluita pel que ens va convidar a anomenar dret a la ciutat.

L'exposició de casos, el contrast i la discussió conseqüents voldran ser noves evidències de com l'espai urbà és espai de i per al conflicte, ben lluny dels supòsits que l'imaginem com una entitat estable i previsible, sotmesa a ritmes clars i a ocupacions amables. Mostrarem com tot paisatge urbà es pot convertir en un terreny per al desacatament i la deserció de les multituds vestint-se de festa o d'avalot, però també de celebracions menors i íntimes que també trien llocs i moments menors, amagatalls i llindars de l'espai-temps urbà. Parlarem d'ocasions en què la vida urbana deixa emergir la naturalesa última de la vida social que alberga, tantes vegades construïda a base d'injustícies acumulades, d'ofenses i de passions, de tot aquest magma d'impaciències i anhels amb què escriuen les ciutats la seva història. I això entenent i demostrant com l'expressió d'aquests malestars és indeslligable d'expressions festives i rituals moltes de les quals les ciències socials han tendit a desvincular de tota forma de lluita i que aquí apostem per posar al seu centre.

Taula 3. Memòries urbanes i conflictes socioterritorials

Coordinació: Muna Makhoul De la Garza, OACU i GRECS (UB), manturan11@gmail.com | Antigoni Geronta, OACU i GRECS (UB), antigoni.geronta@gmail.com

Descripció: La memòria ha constituït un camp fèrtil per a l'antropologia i la història, i un pont important entre elles i d'altres disciplines. A partir del seu estudi formal, s'han obert horitzons de recerca, en particular per abordar la vida quotidiana dels grups. La memòria, en tant que procés de construcció social, s'entrecrua amb els afectes i les pràctiques socials, i és un element constitutiu de les identitats col·lectives. Aquest aspecte relatiu a la identitat la fa especialment rellevant per a

les poblacions l'espai de vida de les quals ha estat vulnerat per l'urbanisme neoliberal. En els darrers anys, per exemple, s'han observat iniciatives d'acció veïnal on l'activació de la memòria col·lectiva ha estat important, quan no primordial, per a la defensa de diversos territoris dins les ciutats, en particular en el marc del gir neoliberal de les polítiques urbanes.

A partir de l'abordatge etnogràfic de la impugnació d'aquestes formes de transformació del territori per part d'actors que saben que es troben sota l'amenaça de la violència immobiliària i urbanística, sorgeix la pregunta sobre els processos col·lectius d'activació de la memòria per a la configuració de subjectes polítics amb capacitat de projecció i decisió sobre els seus espais de vida. Per altra banda, assistim a conflictes de memòria en tant que narratives sobre el passat que disputen formes col·lectives de ser i d'apropiar-se de certs espais, i que constitueixen declaracions d'intencions sobre el present i el futur de la vida en ells.

En aquest marc, convé indagar en altres qüestions, com el registre i la transmissió de la memòria, l'oralitat enfront a l'escrit, les formes, mitjans i pràctiques de documentar-la i recrear-la, i les implicacions de tot això per a la legitimació social. Partint del fet que ens interessa parlar de la memòria tant com a eina teòrico-metodològica com a categoria social -és a dir, apropiada pels mateixos grups el territori dels quals està en disputa-, aquesta taula té el propòsit reunir treballs teòrics i etnogràfics, en els quals el tema de la memòria aparegui com a tema central per a la qüestió del conflicte urbà, i en particular per als processos de resistència o defensa dels territoris urbans que es donen a la ciutat capitalista.

Taula 4. Urbanismes habitats. La vida social de l'entorn construït

Coordinació: M. Gabriela Navas Perrone, GRECS-Universitat de Barcelona, etnoproyecto@gmail.com | Juliana Marcús, Universidad de Buenos Aires, julimarcus@gmail.com

Descripció: Aquesta taula de treball es proposa reflexionar sobre les transformacions urbanístiques en el marc de la reapropiació capitalista que experimenten les ciutats des de finals del segle passat. Per això, es convida a presentar treballs que analitzin les reformes de l'entorn construït des d'un enfocament socio-espacial, sense descuidar els factors econòmics i polítics que intervenen en la seva producció ni la dimensió viscuda i percebuda inherent a l'acte d'habitar. En aquest sentit, es convoca a investigadores i investigadors que des d'una mirada interdisciplinària facin visible *la vida social de l'entorn construït* recuperant les aportacions de la Geografia, l'Arquitectura, l'Urbanisme, l'Antropologia, la Sociologia, l'Economia Urbana, i altres camps de les Ciències Socials i les Humanitats, per estudiar el procés de producció de l'hàbitat i la seva interacció amb les formes específiques de sociabilitat que les habiten.

S'espera rebre comunicacions que des de diverses perspectives permetin dilucidar l'economia política de la dimensió morfològica, els impactes socials provocats per les reformes de l'entorn, la funcionalitat adscrita a les pràctiques i apropiacions espacials, així com la dimensió simbòlica que intervé en la producció de l'espai. Entre les possibles línies de recerca i subtemes d'interès de la taula de treball es troben:

- Anàlisi de la producció d'entorns construïts en zones urbanes i rurals que hagin estat sotmesos a processos de mercantilització espacial, o que es troben amenaçats per pressions

immobiliàries o activitats extractivistes. S'aspira a incorporar aquells debats que visibilitzin les motivacions econòmiques i polítiques d'aquestes reformes, l'entramat institucional en què transcorre l'activitat d'urbanistes i arquitectes, així com els efectes dels seus plans o dissenys sobre la vida quotidiana de les persones.

- Aproximacions a la dimensió habitada de l'espai, entesa com l'expressió radical de l'ordre social, que es fa evident en les manifestacions de la informalitat urbana o en el caràcter subversiu de l'apropiació de l'espai enfront de les directrius projectuals concebudes pels tècnics municipals, així com en les seves manifestacions d'assimilació o resistència enfront a les reformes urbanístiques.
 - Reflexions que problematitzin la *praxis* urbanística a partir d'un examen de la seva fonamentació disciplinar, amb un èmfasi particular en les actuacions concebudes en el marc de la pandèmia generada per la COVID-19, atenent, a més a més, als modes de vida urbana post-pandèmica i a la dimensió de l'habitar com a punt de partida per a repensar els marcs epistemològics.
-

Taula 5. Lefebvre i l'antropologia de la vida quotidiana

Coordinació: Carla Rivera, OACU, criverablanca97@gmail.com | Horacio Espinosa, OACU, horacio.espinosa.zepeda@gmail.com

Descripció: Des de l'inici de *La Revolución Urbana* Lefebvre ens suggereix el caràcter *d'esdeveniment* d'allò urbà, on descriu que el mode urbà no és reductible al mode de producció industrial tot i que la societat urbana sigui aquella que «suggereix la industrialització». És a dir, que allò urbà, en sí mateix, és un *excés* que no s'explica mecànicament com un simple efecte de la industrialització. Allò urbà és un *excés d'esdeveniment* i això té efectes de cara a una epistemologia d'allò urbà, ja que el coneixement sobre la ciutat no és necessàriament un reflex de l'objecte empíricament definit. És a dir, l'objecte *en tant que objecte de recerca* no és la còpia conceptual de l'objecte amb «existència real». Per tant, *allò urbà* és un «*objecte virtual*, és a dir, un *objecte possible*, el naixement i desenvolupament del qual van lligats a un *procés* i a una *praxis*».

Des de posicions dogmàtiques hi ha una impossibilitat per pensar *la producció d'allò radicalment nou* prefigurant tota ontologia urbana en l'estructura econòmica o el disseny urbà. Davant aquestes posicions deterministes, una epistemologia lefebvriana ens desafia a una anàlisi cautelosa de la vida quotidiana. *Moments, situacions, esdeveniments...* Els dos primers impliquen una acció conscient de l'investigador, en la mesura que situacions que posteriorment seran analitzades es construeixen *ex nihilo*; el darrer concepte és més esmunyedís, doncs implica una atenció a allò que la vida ordinària té d'extraordinari. L'important, en qualsevol cas, és ser conscients que una etnografia de la vida quotidiana ha d'anar contrastada amb la immanent possibilitat *utòpica* de l'objecte urbà.

Aquesta taula s'orienta a tots aquells treballs, ja siguin teòrics o empírics, que reflexionen o apliquen la teoria lefebvriana al camp de l'etnografia urbana. Convidem a tots i totes les interessades a realitzar propostes on es dugui a terme una relectura antropològica de conceptes *lefebvrians* com «espai viscut» i «vida quotidiana», tot ressaltant el seu caràcter socialment transformador. Així mateix, són benvinguts treballs de recerca de tall etnogràfic que estiguin fonamentats en el

paradigma *lefebvríà*, en qualsevol de les seves possibles arestes: teòriques, epistemològiques i/o polítiques.

Taula 6. «Mobilitats sostenibles»: superilles, carrils bici i les *noves formes d'habitar la ciutat*

Coordinació: Ainhara Del Pozo Nogales, Universitat de Barcelona, ainhara.delpozo@gmail.com | Juan Granero Bellver, Universitat de Barcelona, granerobellver@gmail.com

Descripció: En els darrers anys han proliferat les infraestructures que fomenten l'increment de noves formes de mobilitat sostenibles com l'ús de les bicicletes, patinets i cotxes elèctrics. A aquest fet, s'hi han sumat una sèrie d'infraestructures de suport basades en l'anomenat urbanisme tàctic, consistent en intervencions d'acupuntura en la trama urbana a destinades a promoure les bones pràctiques ciutadanes. Concebut inicialment com un instrument de reapropiació social dels exteriors urbans, aquest tipus d'urbanisme s'ha incorporat al govern de les ciutats en nom dels nous repertoris en matèria de reforma urbana, ara promotores d'una mobilitat amable i sostenible. Malgrat les seves pretensions de millora ètica i ambiental, l'urbanisme tàctic i el foment de noves formes d'habitar i moure's a la ciutat no amenacen el control neoliberal sobre els marcs de regulació que organitzen, controlen i distribueixen béns i persones a les ciutats. Tampoc alleugen les desigualtats, inequitats i expulsions que generen. Pel contrari, permeten iniciatives de baix cost, però de gran visibilitat, que aspiren a posar en escena una sort d'autenticitat social basada en el consens i la participació i que es presenta a sí mateixa com una baula necessària en la construcció de noves normes ètiques i estètiques de planificar i habitar la ciutat. Aquestes iniciatives són, en el fons, anecdòtiques i perifèriques, funcionen com a mecanismes d'estetització i despolització del carrer i resulten del tot inofensives pel que fa les dinàmiques d'apropiació capitalista de l'espai. La proliferació d'aquestes infraestructures implica una revitalització de la vocació moralista del concepte d'«espai públic», de nou en el sentit d'antídot virtuós contra els mals de la ciutat. Així mateix el fet que aquesta sèrie de modificacions hagin estat implementades en tantes urbs com a contribució profilàctica a la lluita contra la pandèmia de la COVID-19, i com a mecanisme per a retardar i contenir la crisi mediambiental, adverteix d'una recuperació del discurs higienista que va justificar les grans destruccions urbanes que coincidiren en les darreres dècades del segle XIX.

Taula 7. Polarització social. Epistemologies perifèriques vs cultura del menyspreu

Coordinació: Cecilia Vergnano, KU Leuven, ceciliavergnano@yahoo.es | Stefano Portelli, Leicester University, stafe@inventati.org

Descripció: El concepte de «polarització social» sembla haver-se convertit en un dels *leitmotifs* de les societats contemporànies i especialment de les anomenades «democràcies avançades» occidentals. Les fractures socials creades per les polítiques pandèmiques (entre els que les recolzen i els que són crítics amb les mesures governamentals) en alguns casos se solapen amb fractures preexistents, com les que ha caracteritzat el Brexit o la victòria electoral de Trump el 2016. Sobretot des del començament de l'emergència sanitària relacionada amb la Covid-19, l'objecte de la disputa entre aquells que recolzen i aquells que s'oposen a les mesures político-sanitàries ha estat presentat com purament epistemològic, abans que polític o moral. La ciència s'ha representat de manera

reductiva com una font unívoca de coneixement objectiu, des d'on les decisions polítiques deriven de manera autoevident -fins i tot si els seus efectes sobre el cos social són dispers i amb forts impactes en termes d'increment de les desigualtats socials. Els que no estan d'acord amb les mesures o narratives específiques són representats, d'altra banda, com anti-ciència, irracionals, ignorants, reaccionaris, egoistes o «conspiracionistes».

En aquest context, l'antropologia es troba en un encreuament crític. D'una banda, la inclinació política «progressista» de molts professionals de la disciplina els porta, més o menys conscientment, a emfatitzar el seu distanciament respecte de postures declaradament nativistes, populistes, homòfobes i racistes (encarnades, per exemple, per Trump o Bolsonaro i els seus seguidors). D'altra banda, el distanciament des de la «diferència» o el que no ens agrada entra clarament en contradicció amb la missió de l'antropologia.

El panel que es proposa, «Polarització social. Epistemologies perifèriques vs cultura del menyspreu», es proposa donar espai a recerques empíriques i de base etnogràfica sobre:

- els impactes de les polítiques d'emergència contemporànies en termes d'increment de les desigualtats socials;
- les protestes sorgides com a respostes a les mesures político-sanitàries en context pandèmic, l'emergència de nous moviments socials i la transformació de moviments ja existents;
- les batalles epistèmiques entre diferents sectors de les ciències, els mitjans i els ciutadans;
- els processos de construcció de l'Altre (acompanyats per corresponents pànics morals) en temps de l'anomenada «postveritat»,

També són benvingudes intervencions més metodològiques, teòriques o ètiques sobre les dificultats de dur a terme recerca crítica sobre els temes esmentats en un marc narratiu mediàtic cada cop més polaritzat.

Taula 8. Taula Movedissa

Coordinació: Luana Pfeifer Raiter, UDESC-PPGT, CAPES-PDSE; ERRO Grupo, mandaluja@yahoo.com.br | Pedro Diniz Bennaton, ERRO Grupo; OACU, pedrobennaton@errogrupo.com.br

Descripció: Aquesta proposta és una manera de subvertir la convocatòria de l'OACU per a les jornades i afegir, mitjançant la simulació i un acte movedís, alguna acció de carrer que pugui provocar algun conflicte urbà que pugui ser observat des de les seves possibles implicacions antropològiques durant els dies de les jornades. En certa manera, podria estar vinculada a tots els eixos temàtics, empassant-se'ls de manera antropofàgica.

Per exemple, algú que vol inscriure's a un congrés i no està segur/a de l'eix a escollir (el que acostuma a passar en esdeveniments acadèmics interdisciplinars) es troba en una situació movedissa: quan pensa en vincular-se a un eix li sorgeixen raons per triar-ne un altre, o pitjor, després sorgeix un motiu encara més fort per no escollir l'eix pel que ja havia optat. Finalment, la persona vol triar més d'un eix, o tots els eixos, i acaba triant-ne un, o acaba decebuda per haver triat un eix que no li correspon. I quan presenta la seva comunicació acaba semblant un alienígena al congrés, un/a desplaçat/da, un/a turista, un/a immigrant, algú que no pertany a l'eix que ha triat.

La taula movedissa penetra totes les altres taules; és lliscant, desplaçada, ja que presenta una altra manera de fer el que acostumem a fer: una taula, una persona que parla i altres que escolten mirant-la frontalment. La taula movedissa cerca trencar amb aquesta composició avorrida dels cossos en actes acadèmics per intentar desplaçar-se per la ciutat mentre es presenta alguna ponència. L'aparell que desplaça aquesta taula movedissa és tan senzill com aquesta proposta amb la voluntat de canviar totes aquestes dinàmiques tan antigues pròpies de les taules estàtiques, a l'interior de la universitat, tancades a la ciutat, fàl·liques. La taula movedissa es troba en moviment; la persona que parla tremola pels carrers, la seva veu tremola, les persones són intervingudes pel discurs que tremola, per aquest objecte mòbil, els cossos que escolten aquest discurs tremolant veuen la taula, o no, i intervenen en aquest moment movedís.

La ciutat habita la taula i la taula l'habita també. Al capdavant, es tracta de les jornades per celebrar 10 anys, i tota jornada també pot ser un ritual de pas. I les taules també poden passar, passejar, lliscar, moure's per tot l'espai urbà. Podríem dir que la taula movedissa és el propi *détournement* d'aquestes jornades OACU. Aquest *détournement*, que també pressuposa una deriva amb la taula movedissa, és una tentativa de reubicar i ressignificar. Volem que aquest ritual tingui lloc principalment amb els participants de la taula, però sobre tot amb aquest objecte tan íntim per als acadèmics: la taula, i això per mitjà d'una taula que es mou pels carrers. Amb l'objectiu de generar una altra actitud enfront les nostres vides en taules, una nova manera de viure la taula, de manera peripatètica, entre el pensar, el parlar i el caminar; pensem una taula que connecta directament amb la vida quotidiana per provocar un apropament directe a la realitat en el seu instant.

III. Calendari per a l'enviament de resums i el pagament de les inscripcions

Recepció de resums: del 25 de juliol al 5 de setembre de 2022.

Resultats dels resums seleccionats: del 19 al 23 de setembre de 2022

Pagament de les inscripcions anticipades: del 26 de setembre al 24 d'octubre de 2022

Pagament d'inscripcions posteriors: del 25 d'octubre al 2 de desembre de 2022

IV. Pautes per a l'enviament de resums

Els resums hauran de tenir una extensió d'entre 300 i 500 paraules i incloure, com a mínim, els següents punts: tema, objectius, metodologia i resultats. Així mateix, hauran d'incorporar les següents dades: nom complet de l'autor/a o autor/es, correu electrònic de contacte i filiació acadèmica o institucional. Els documents es presentaran en format Word o similars editables, lletra Arial 11 i interlineat 1.5, i seran identificats amb el nom i cognom del/la autor/a o del/la primer/a autor/a i la paraula RESUM i N^o de TAULA (exemple: MARIA-PEREZ_RESUM_TAULA3). Els resums hauran d'enviar-se dins les dates establertes a les adreces electròniques dels/les coordinador/es de cada taula. Se seleccionaran un màxim de 6 comunicacions per taula de treball.

Les jornades tindran lloc de manera presencial a la Universitat de Barcelona. Aquells/es expositors/es que no puguin assistir per alguna causa de força major podran intervenir de manera telemàtica en el marc de les taules presencials.

V. Taxes d'inscripció

CATEGORIA	Del 26/09/22 al 24/10/22	Del 25/10/22 al 02/12/22
Estudiants i aturats	15€	25€
Investigadors/es	60€	75€
Assistents	Sense taxa	Sense taxa

VI. Informació i contacte

Adreça electrònica: jornadas.oacu@gmail.com

Web: <https://observatoriconflicteurba.org/>

Barcelona, 25 de juliol de 2022